

నడిమింటి బోడెక్క బసివిరాలయ్యెద

నాగప్పగారి సుందర్‌రాజు

ఇ పొద్దు బడి తప్పొయ్యేదని సానా సాంతోసుము పడుతుండాను. నిన్న సంకరప్ప అయివారు సెప్పిన సక్రోడ్డి ల్యక్కలు సెయ్యిలేదు. కర్నుము అయివారికి ఇదే సాండు. నన్ని తొన్నేకి. యట్లరా దేవుడా! గుండుము గడిసేదని అపలాసన సేసుకుంట వుంటే నడిమింటి పెద్దమ్మొచ్చి కార్యములోక పిలిసేద.

మా యమ్మయేమో, “వోవరే! బడికి పోదు రా,” అని సెప్ప్య.

“వొప్పే సరసక్కా... నీకింతు గూడ బుద్ధి లేదు సూడుప్పే. నీవేమన్నా అనుకో ఇంట్లో కార్యము పెట్టు కొని ఈ పొద్దన్న ఇంత పొద్దుగాలుగ వొచ్చి ఆ పని ఈ పనీ సూసుకోకుపోతే యట్లప్పే. వొక్కాడుకు కొడుక్కాదు వొగు బిడ్డ బిడ్డగాదు అనేర. నాకి సేసే వొళ్లు యెవురుం డారు నువ్వే సెప్ప. ఈ పొద్దన్న నువ్వొంత ఆ పిల్ల దెగ్గ రుండి పూజార్లు అడిగినివి అందిస్తే బాగులేదా. అది అసులే తిక్క పిల్లట్లాది. బసివిరాలుని ఇడిస్తాము అనిన పొద్దుట్టుంచి వొగిదే యేడుపు యేడుస్తుండాది. యంత సెప్పినా వూరుకోదు. నన్ని బసివురాలు ఇడద్దండో... యెవుడుకన్న కూలి సేసుకొని తినేవోనికి ఇచ్చి పెండ్లి సెయ్యండి. రెక్కలు కష్టిము సేసుకొని బతుకుతామని వొగిదే తరాగా యేడుస్తుండాది. మాకేమో... వుండేది వొగితే కదా యాడన్నా బసివిరాల్ని ఇడుసుకుంటే కొండ్లు ముందు వుంటాదని ఆస. నీడ పాట్లు సుకంగ వుంటాది. ముసులు ముప్పుతనానికి మమ్మొమ్మి మడసనంగా సూసుకుంటాదని మా ఆపలాసన,” అంటాని వొగిదే యాతర సేసుకుంట మా యమ్మకి సుపుతుండాది నడిమింటి బెలిగింటి పెద్దమ్మ.

“వదక్కే... వొస్తాను వదా. పొయ్యి మింద బూవుడుకుతాది గెంజి వొంచి వొస్తాను వదా,” అనె మాయమ్మ.

“ఏం ప్లే... ఇంట్లో కార్యము పెట్టుకుని బూ వొండుకుంట కుసునేవ్వా. సానా యక్కడ దప్పిం దానువు వున్నట్లుండావే,” అనిడిస నడిమింటి పెద్దమ్మ.

“పెళ్లొట్టండే పని గదిక్కే. కార్యమున్నంక యాలా తప్పుతాది కదా. పిల్లొట్లకి ఆకిలయినప్పుడు ఇంట్లో వుంటే యేసుకొని తింటారు. ల్యాకపోతే పనిసేయినీ కుండ గుద్దెనుక యేడుసుకుంట తిరుగుతారు,” అంటాని మా యమ్మ పడసాల కట్టమింద నుంచి పొయ్యిగడ్డ తాకిపాయ.

“వొప్పొ... సాలాప్పొ. యల్లల్లు బీలు యల్ల సదివేవగాని. ఈ పొద్దు వొగిటి బడికి పోకుంటే ఆడేమి దేసుము కుంటుపడేది లేదు. బోడెక్కని బసివురాలు ఇడుస్తుండాము కదా. సుట్టాలంతా వొచ్చేర. వాల్లికి యేమన్న నీళ్లు గీళ్లు అందిచ్చుకుంట వుండుకుండ బడికి పోతానని పలకా బుక్కలు తీసుకునేవునే,” అంటాని బెలిగింటి పెద్దమ్మ మా ఇంట్లో నుంచి బయటికి పొయ్యిడిస.

గాలి కాలుము. బయట ఈదురుగాలి ఈస్తుం డాది. గవాసులెంట గాలి లోపులికి వొస్తుంటే పొగ బయటికి పొయ్యికి ల్యాక ఇంటినిండ ముసురుకునేద. పొగదెబ్బికి కండ్లు మండుతుండాయి. కండ్లో నుంచి ముక్కలో నుంచి నీళ్లు కారుతుంటే మాయమ్మ వొగు సేత్తో సీమిడి సీది పొయ్యిలో యేసి కొంగుతో సమట తూడుసుకుంట గంజి వొంచుతుండాది. ఇదే సాంధురా

నాయినా బడి తప్పిచ్చుకునేకని సేతిలో వలకా బుక్కాలు గూట్లో సప్పిడి కాకుండ పెట్టిడిసి మెల్లిగ బయటికి జారుకునేన.

పెండ్లికి యేసినట్లు వందిరి యేసిడిసేర. బోడెక్కొళ్లు ఇంటికాట్నొంచి మాదిగ్గేరి నిండ యేసిడిసేర. కల్లెన్నొళ్లు ఇంటి కాన్నుంచి మా ఇంటి వరుకు వొగిబే పందిరి యేసిడిసేర. బుంగులు నాటి తడుకులు యేసి బసిరాకతో పందిరి యేసింటే గేరంతా యంత బాగుం డాదని. పందిరి కింద కుండ్రంగన్నొళ్లు ఇల్లు, పులిగమ్మ వొళ్లు ఇల్లు, కల్లెన్నొళ్లు ఇల్లు, గుంతుకంటి ఆయు మొళ్లు ఇల్లు, మా పొద్దిల్లు, మా సిన్నిల్లు, నట్టనడుము బోడెక్కొళ్లు ఇల్లు యంత కళకళలాడుతాదని.

బోడెక్కొళ్లు ఇంటి ముందు నాలుగు బసిరికట్టు నాలుగు దిక్కులు తుక్క నాటి ఆటికి జమ్మాకు కట్టేర. యరుమొన్ను సున్నుము వట్టు పెట్టేర. మద్దిలో కుంకుము బుక్క, పిండితో బొట్టు పెట్టేర. నాలుగు గుంజులు నడిమద్దిలో కమ్మిడి పొరిసి సాసుకుము యేసేర. ముందురు పక్క రెండు దిక్కులు రెండు రాసులు జొంట్లు పొసి మూడు ఆకులు రెండు వక్కులు పెట్టేర. వొగపక్క కలుసుము పెట్టేర. కలుసుము మద్దిలో ఆకులు పెట్టిన గిన్నిలో ఈబీతి పొండు తీసుకుని కల్లెన్న కొడుకు మల్లన్న మామ అందరికి అడ్డుబొట్టు పెడుతుండాడు. బోడెక్కొళ్లు వలన్న పులిగెన్న, మల్లన్న మామ పణమింద పెట్టిన ఈబీతి పొండు అడ్డుబొట్టు మింద మద్దిలో కుంకుము బొట్టు పెడుతుండాడు. ఇంతులోకి తలారి నాగన్న మల్లన్న మామని ఆరిసిడిస.

“వొనస్... మల్లగా... పిల్లొళ్లికి ఆడొళ్లికి రెండు రెండు బొట్టు పెట్టు. మొగొళ్లికి మూడు మూడు బొట్టు పెట్టు. శ్యాస్త్రము తప్పుకూడదు. తెలిసేద్దా అదేమరి. మరిసిపోకుండ సెయ్యి. లేదంటే నాకిట్టి.” అనిడిస.

“ఓ తలారాతీసి... నాకి తెలుసులా సామీ. అవుతులు గేర్లో వుసెనక్కని బసివిరాలుని ఇడిసినపుడు నేను కార్యము సేసేది సూస్తిని. అనమక్కని బసివి రాలుని ఇడిసినపుడు నేను దెగ్గిరుండి సూస్తిని. పులి గెమ్మవ్వని బసివిరాలు ఇడిసినపుడు కూడ సేసేన కాని సరింగ గురుతులేదు. అవుడు నాను సిన్నిపిల్లొన్నీ. ఇదే మన్న పెద్ద ఇసిత్రుమా. నాకి ఇడిసిపెట్టండి మరి. ఈ పొద్దు బోడెక్కొని బసివిరాలు ఇడిసే పనంతా నేనే సేస్తాను. యేమనుకునేర మడి నన్ను. మిమ్ముల్ని వొగిటి గూడ అడిగితే అవుడు అనండి. అవురా మల్లగాడు పెద్ద

ముసులోని లక్క యంత బాగ సేసేడ కార్యము అనల్ల...” అనిడిస మల్లన్న మామ.

“యే మండమ్మా... ఇంగా అయ్యేద్దా లేదా. యాలా తప్పుతాది. పిల్లని తీసుకురాండమ్మా, కర్నూము సామి సెప్పిన మూర్తానికి కరెట్టుగా ద్యావుర్లు గట్టల్ల. రాండి రాండి. ఇంగా యేటికి పొయ్యి సానుము సేస్తాని రావల్ల. ఇంగా యాడ పొద్దు వుండాదని అట్లా తాసికారుము సేస్తాండా,” రని లాలప్ప తాత కూతే సిడిస.

“జుమ్ చుక్నక్ - జుమ్ జుమ్ చుక్నక్- జుమ్ జుమ్ చుక్నక్,” అంటాని బ్యల్లాని బైనే ఆయప్ప జమిడికి అనిపిచ్చేతలకాల అందరి సెవులు నిగిరి బొడిసిడిసేవ.

“ఇంగేమి సూస్తారు తీసుకొండలేయే. ఇంగా యంతోసేపని కాస్తారు ఆ తప్పిట్టుని,” అని కందారప్ప పెద్దప్ప అనేతలకాల- “జగ్గణకణకణ, జగ్గణ కణకణ, జగ్గణకాన్- జగ్గణ కణకణ, జగ్గణ కణకణ, జగ్గణకాన్,” అంటాని తప్పిట్లు, తాసాలు వర్రర్రరాని మోగుతుం డాయి.

యక్కక్కట్టుంచో వొచ్చిన బసివురాళ్లంతా ముందు గుంపుగా నిలబడి పాట్లు పాడుతుండారు. మద్దిలో వొగ పెద్ద బసివిరాలు వొడి నిండ గింజులు పొసుకుని రెండు సేతుల్లో రెండు యాపమండ్రు పట్టుకోని యెంటుకులు ఇరుబోసుకుని ముకుము నిండ బండారు బూసుకోని పణిమింద కుంకుము బొట్టు పెద్దిది పెట్టుకుని, కండ్రు మూసుకోని మెల్లిమెల్లిగ నడుస్తుండాది. ఇంగా పులిగెమ్మవ్వ పెయ్యిలోకి వొచ్చినట్లు లేదు. అంద్యనేమొ ఆయమ్మ యేమేమి వూగుకోకుండ మట్టననంగా కదులుతుండ నొడుస్తుండాది.

మొగొళ్లంతా తప్పిట్లు సుట్టూర సేరేర. తప్పి ట్లొళ్లు యెగిరెగిరి కొడుతుండారు. బైనే ఆయప్ప జమిడికి సుట్టు బసివురాళ్లు ముసురుకునేర. జమిడికి శబుదుము, తప్పిట్లు తాసేలు అన్ని కలిపి వొగిబే రొవుసుమింద నాగుతుంటే సుట్టుముట్టు వూర్లుకి ఇనిపిచ్చేతట్టుండాది.

యనకాల బోడెక్కొ యేడుసుకుంటా ముసుగేసు కోని తలకాయి వొంచుకోని మెల్లిమెల్లిగ నడుస్తుంటే ఆయమ్మ సుట్టు అవుతులు గేర్లో ఆడొళ్లు ఇవుతులు గేర్లో ఆడొళ్లు, వూర్లు నుంచి వొచ్చిన సుట్టాలు సానా మందికి ముగుబడిడిసింటే తిర్నాలునాడు తేరు సుట్టూరుగ వూరంతమంది కదిలి పొయ్యినట్టుండాది.

నిన్నును పిల్లకాయలంతా క్యాకులేసుకుంటు
యెగురుకంట ముందు ముందు పారిపోతుండారు.

జాతర యల్లబారినట్లు మాదిగ్గేర్లో నుంచి వూరే
గింపు బయలుదేరిడిన. సవరమ్మ గుడి తాకి వచ్చి,
వొగకాయ కొట్టుకొని గోందిరొడ్డెళ్లు ఇంటి ముందెళ్లి
ఈడిగి రంగయ్యెళ్లు ఇంటికాట్నీంచి సంతమాకుల్లోని
బాయితాకి వొచ్చేతలకాల రెండుగంటుసేపు అయ్యిం
టాది.

వక్కపాడి కొరికేతలకాల పారిపోయి పారో
చ్చేంత దూరుము లేదు ఇది. అట్లా దానికి ఇదింత వూరే
గింపు వొచ్చేదానికి రెండు గంటల బెయిము బట్టేద్దంటే
ఇంగ సూసో, జనుము యెంత యెగురుడుము యంత
కుసీసేసుంటు వొచ్చేర్లో.

ఇంగ తప్పిట్లు ఆపండప్పా. తప్పిట్లు ఆపి తావే
వొళ్లు యెవురో బిరీన కొల్లా సరాయి తాగండి. బిడిలు
గిడిలు తాగి తప్పిట్లు కాపుకని రెడిగుండల్ల సూడి. తాసి
కారుగము సెయ్యికుండ పిలిసేతలకాల యెత్తుకోవళ్ల-
అంటాని సెప్పి దుబ్బీరన్న బాయిగడ్డతాకి పాయ.

తప్పిట్లు కొట్టేవొళ్లు తప్పిట్లు యండికి పెట్టి ఈడిగి
రంగయ్యెళ్లు ఇంటి ముందు దుమ్ములోనే కుసిన
డిసిరి. ఈడిగి రంగయ్యెళ్లు కుసునేర. దుమ్ములో
కుసునేకి ఇస్టుము లేనొళ్లు నిలబడుకొనే వుండారు.

బాయిగడ్డ మింద ఆడొళ్లు గుంపులు గుంపులు
నిలబడేర. మొగళ్లంతా అట్లా దూరుము నిలబడేర.
అది సూసేకి అగాదుము లోతుబాయి. నాకి బుద్ధి వొచ్చి
నప్పట్నీంచి ఆ బాయిలో సుక్క, నీళ్లు వూరింది లేదు.
వాండ్లు కాలుము పడినీళ్లు మూడు దినాలకి, రెట్లు
గాలే పెంచుమిందికేసిన నీళ్లులక్క పీరుసుకుపోతాయి.
యండ కాలుము అయితే ఆవుర్లావుర్లు వొస్తాయి
బాయిలో నుంచి. ఇంత నీళ్లుకి కరువు వుండే వూరు
ఈ దేసుములో యా వూరు వుండుదేమో.

మాదిగ్గేర్లో యే కారుగము అయినా గంగకంటాని
పొయ్యిరావల్లని సెంబు నిండో కడుపు నిండో నీళ్లు
తీసుకోవొచ్చి, వొట్టి బాయిలోకి దిగి బొట్లు బెట్టిన రాయి
మిందే తెచ్చిన నీళ్లు గుమ్మరిచ్చి శ్యాస్త్రము అయ్యి
పొయ్యిడిసేదని అనిపిస్తారు.

ఇపొద్దు బోడెక్కని బనివిరాల్ని ఇడిసే కారుగము
అంటే సానా పెద్ద కారుగము. సుట్టుముట్టు పండెం
డూర్లు మంది సూసేకొచ్చేర. దూరాబారుము నుంచి
సుట్టాలు గిట్టాలు వొచ్చింటే వూరంతుటికి పండు
గున్నట్లు వుండాది. కల్లెగిట్టు పూజార్లు, గట్టు మల్లయ్య,

గొరువయ్యలు, వులిగి పెద్దమ్మ, ఇంగా రానేరాలేదు.
వాళ్లందరికి బొన్ను అబ్బినట్లు లేదు. వొస్తారు వొస్తార్లే
ద్యావుర్లు కట్టేతలకాల అనుకొంటుండారు.

బాయిగడ్డ పెయ్యి మెటికిలు మింద మ్యాకు
పోతుమ్మడికి యాపాకు మండ్లు కట్టి కుంకుము బుక్కు
పిండి పెట్టి దాన్ని దువ్వుతుండారు పెద్ద మనసులు.

బంగారప్పొళ్లు ఇంటి ముందుర బసిరి మాను
కాడ అయిదేండ్లు నుంచి వులిగిమ్మవ్వకి ఇడిసిన
బోడెక్కొళ్లు దున్నుపోతుని కట్టేసి పెట్టేర.

అయిదేండ్లు కింద ఇన్నూరూపాయిలికి పెద
రొడ్డెళ్లు యనుగొడ్డుకి పుట్టిన దున్నుపోతు పిల్లని బోడె
క్కొళ్లు నాయిన నడిమింటి కందారప్ప కొని వులిగిమ్మ
కని ఇడిసిడిసేడ. అది సముచ్చరము తలకాల నేమి
కంటొళ్లు ద్యావురుపోతని సుట్టుముట్టు వూర్లొళ్లు
అందరికి తెలిసేతట్లు తిరిగి మేసి బలిసిడిసేద. వున్న
ట్టుండి వొగు సొమ్ముచ్చరము కనబడుకుండ పొయ్యి
డిసేద. బోడెక్కొళ్లు తిరగని వూర్లొకండ తిరిగితే, అక్కడ
యక్కడో పడుముటుదిక్క కనుడు దేసుములో వుండా
దని తెలిసి మాదిగొళ్లుందురు ఇంటికో మనిషి పొయ్యి
అదిలిచ్చుకొచ్చేర. అయిదేండ్లు అయ్యేతలకాల దాన్ని
సూసేకి బయిమయ్యేతట్లు వుండాది. బోడెక్కొని
యప్పుడు బనివిరాల్ని ఇడుస్తారో ఈ దున్నుపోతు బాధ
యప్పుడు తప్పుతాదో అంటాని రెయితులు అపలాసన
సేసుకుంటు వుండే.

వొగునాడు బోడెక్కొళ్లు నాయిన్ని బజారోకి
పిలిసుకొని వూర్లో వొళ్లంతా పంచాదపెట్టిడిసేర.

“ఏం కందారప్పా! ద్యవురుపోతు వూరందురు
సెండ్లో పడి పయిర్లు పాడు సేస్తుండాదని వూర్లో
రెయితులందురు బాదపడుతాండారు. మడి సువ్వు
ఏమంటావో సెప్ప,” అంటాని కాలుమింద కాలేసు
కుని యడుము సేత్తో మీసుము దువ్వుకుంటు పెదరెడ్డి
అడిగిడిన.

రేడి రూము ముందు వందులు పొర్లాడే
దుమ్మలో మాకాళ్లు మద్దిలోకి మాసేతులు పెట్టుకుని
కుసినిన నడిమింటి కందారప్ప, నెత్తిమింద రుమాలు
తీసి సంగులో పెట్టుకొని రెండు సేతులు యెత్తి మొక్కి,
మాట్లాడేది మొదులు పెట్టిడిన.

“నిజమే రొడ్డి! పయిర్లు కాపుకొచ్చిన మాట
నిజమే. నా ద్యావురుపోతు యాటకొచ్చిన మాట నిజమే.
రవుసు మింద వున్నాది రైయ్యమని పొయ్యి పయిర్లు
మింద పడి మేసింది నిజమే. మడి నొన్నామి సెయ్యి

మంటావు రొడ్డి. వూరు కట్టిడి పకారుము మా కులా చారుము పకారుము, మా యింటి దేవితీ వులిగమ్మ మొక్కిబడి పకారుము సాతనయిన పనిసేస్సిని. అప్పుడు సెయ్యి తిరుగుతుండా రెండు నూర్లు పెట్టి నీ మాట పకారుము నీ యెనుగొడ్డుకి పుట్టిన దున్నపోతునే కొని ద్యావరుకి ఇడిస్సిని. ఇప్పుడు కారు్యము సెయ్యలంటే సిన్న పనా. మా యట్లా సన్నాళ్లుకి అయ్యే పని కాదు. పసిపిల్లని పట్టుకుని బసివిరాలిని ఇడసల్లంటే మొనుసు యెగుదుసూడి రొడ్డి,” అంటాని నడిమింటి కందారప్ప అంటాండగానే...

“యేమంటే కందరగా... యేమంటివి. నీ బిడ్డ పసి పిల్లా. నోట్ల యేలు బెడితే కారుకుదేమతినీ. యద మింద కొంగు తీసేస్తే సారుట్లావు వుండావి సాండ్లు. వూర్లో మొగ్గలంత ఆ మాదిగి బోడెక్కిని యప్పుడు బసివిరాలి ఇడుస్తారా, యప్పుడు బొట్టు కట్టి పెట్టు కుండామని యెదురుసూస్తుంటే, యేమి వగులు మింద మాట్లాడుతుండావు మాదిగతినీ... దానికేల్యా అంటారు పెద్దాళ్లు మాలోన్ని సెప్పుకుండ తన్నల్ల- మాది గొన్ని సెప్పి తన్నల్లని.” సానా రవుసు మింద మాట్లా డిడిస బాయిగడ్డు అనుమంతు.

పెద్దిరెడ్డి అతని మాట్లుకి అడ్డుము తగిలి, “నువ్వండప్పా అనుమంతూ. నేనుండాను గదా, మాట్లా డేకి... ఏం కందారప్పా ఇప్పుడు సెయ్యి. నీ బిడ్డికి వాయి సెంత.”

“పదేండ్లు రొడ్డి!”

“అవ్వర్రా మొగ్గడా! నీ బిడ్డికి పదేండ్లని నువ్వు సెప్పితే నమ్మేకి మేమేమన్నా తిక్కనా కొడుకులు అనుకునేవునా. ఆ పిల్లని సూస్తే పదయిదేండ్లన్నా దాటుంటాయనిపిస్తాది. ఆ పిల్లికి పెండ్లి సేసింటే ఈ పాటికి నలుగురు పిల్లలన్న పుడుతుండి. అయినా పదేండ్లు అయితేనేమతినీ. పొయ్యినేడు నాను వులిగి జాతికి పొయ్యింటి. ఆడ సూస్తే నాకే అచ్చర్యము యేసేద. సిమింత సిమింత పసిపిల్లుల్ని బసివర్రాళ్లుని ఇడుస్తుండారు. మీరు నిజము సెప్పితే ఇంటారు. అపద్దుము సెప్పితే ఇంటారు. మాయమ్మ తోడు సెప్పు తుండాను... వొగూరొళ్లు సంకలో పిల్లనే బసివిరొళ్లు నిడిసిడిసిరి. మగా అంటే మూడేండ్లు వుండునప్పా. దీనికేమంటారు సెప్పండప్పా,” అంటాని బాయిగడ్డు అనుమంతు లా పాయింటు తీసి కట్టమింద కునినిన పెద్ద మనుసులు, వూర్లో వొళ్లుని కట్టికొంద దుమ్ములో కునినిన మాలోళ్లు మాదిగొళ్లు అందరిని నిక్కినిక్కి సూసిడిస.

“నిజమే గద కందారప్పా! అన్ని వూర్లులోన పదేండ్లుగాని లేని పిల్లాల్ని బసివిరాలుని ఇడుస్తుంటే మనూర్లో మాత్రము యేంటికి ఇడుసుగూడుదు సెప్పు. మీ మాదిగొళ్లుకి యంత సెప్పినా అర్తుముగాదు. కొమ్ము నరసప్ప బిడ్డ పులిగమ్ముని బసివిరాలుని ఇడిసి నప్పుడు ఇదే రంకు. మస్తానమ్మ బిడ్డ అనుమక్కని బసివిరాలిని ఇడిసినప్పుడు ఇదే రంకు. యాటకని మిమ్ముల్ని వారుసుకునేది సెప్పండప్పా,” అనిడిస రెడ్డి.

“అదిగాదు రొడ్డి, బూము బుట్టు లేనొళ్లుము. యాదో మీకింద కూలీనాలీ సేసుకోని బతికే వొళ్లుము. మామింద అట్లా కోప్పు అయితే యట్టద్యావురా. మీరే యట్లన్నా దయదలసండ,” ని కీసన్న తాత మట్టసనంగా మాట్లాడిడిస.

“నువ్వు సెప్పు కందారప్పా. అస్సులు నీ బాదేందో అందురు ముందు ఇప్పిసెప్పిడి,” అని పెదిరెడ్డి ఆడ్రే సిడిస.

“సరే రొడ్డి, మీరు సెప్పితే కాదంటానా. కాదని మేము ఈవూర్లో బూడిదేసేమ్మా. పెట్టామీరే కొట్టామీరే. మీ మాటపకారమే నా బిడ్డి బసివిరాలి ఇడిస్తాను,” అంటాని వొప్పేసుకునిడిస నడిమింటి కందారప్ప.

“అదిసరేప్పా, మడి ద్యావుర్ని సేసేకి ఇబ్బందులు గిబ్బందులు వుండావంటివి. కీసన్నగూడ అదే మాట్టి సెప్పిడిస. ఆ సంగితి కూడ ఇసిడే కడా తెంపులు సేసు కుంటే కారు్యము సేసేకి కర్ముము సామి మూర్ముము కడుతాడు మడి. కర్ముముసామి గూడ యాయాల్పుంచి కదులుకుండ యేంటికి కుసునేద అనుకునేర.”

“కారు్యము అంటే మీకి తెలింది యేముంది రొడ్డి. కర్పు కందాయిము వుంటాది కదా,” అని కందారప్ప.

“మడి అదేనప్పా, నిన్ని సెప్పనింది. యంత కొర్పు అయితాది సెప్పితే వూర్లో వొళ్లు అంతా కలిసి తాల కింత ఇచ్చిడిస్తారు. ‘వొండుకొని తినిందానికి వొగిబే రకు మంట. అడుక్కోని తినిందానికి అరవయ్యి ఆరు వంట కాలంట,’ అంటాని వూరకే అనేర్నా పెద్దాళ్లు... అడు గడుగు నీ కర్పుయంతో,” అంటాని వొగ శ్యాస్రము యేసి సెప్పిడిస పెదిరెడ్డి.

“అదిగాదు రొడ్డి. వూరంతమంది ఇచ్చేది వొగెత్తు. మనూరి పెదరొడ్డిళ్లు ఇచ్చేది వొగెత్తు అంటాని మాప్య ద్దాళ్లు యప్పట్టుంచో కతలు సెప్పుతుంటే ఇంటుం డాము. మా ఆసంతా మీమిందే కద రొడ్డి. మడి మీ మాటేంటో సెప్పనే లేదు,” అంటాని అడ్డుము తగిలి మాట్లాడిడిస గుంపులో నుంచి లాలప్ప తాత.

“మీ పెద్దాళ్లు సెప్పితే ఇనేమంటావే. నువ్వు సూలేద. ఈ వూర్లోనే కాదు ఈ అలూరు తాలూకాలోనే నేమికంటి పెదరోడ్లోంటే సానా మంచాళ్లని పేరు తెచ్చుకునేమ కదా. మేము ఇనాము ఈకుండా ఈ వూర్లో యేవుడన్నా కార్యము సేసుకునేద్దా యేమి. సెప్పు లాలప్పా... సెప్పు. అంద్యనే కదా కందారప్పని కర్పంతో సెప్పని పదిమంది ముందే అడుగుతుండాను,” అనిడిస పెదిరోడ్డి.

“వాలేయ్ కందారుగా... నీకేమన్నా మతి పొయ్యే ద్వేమిలేయ్. పెదిరోడ్డి పెద్ద నోటికేసుకోని అడుగులే ఇస్తానంటుంటే, అక్కడా ఇక్కడా సూసుకుంటా నెంగి సిల్లిలక్క నెత్తి గీక్కుంటుండావే. అందికే అంటారు మడి ‘మాదిగోనికి మల్లివువ్వు ఇస్తే మడిసి గుద్దలో పెట్టుకునే న్నంట,’ అంటారు పెద్దాళ్లు. వాలేయ్... రా... రా... ఇట్లురా...” అంటాని నడిమింటాయప్పని గుంపులోకి పిలిసి గుసుగుసుమని సానా సానా ఇసయాలు సెప్పు తుండారు.

మాదిగోళ్లకి రొవుంత ముందు మాలాళ్లు గుంపు కుసునేద. వాళ్లకేమి పట్టినట్టులేదు. వూరికే సూసు కుంట కూసునేర. అవుతులు పక్క బాయెళ్లు గుంపు వుండాది. నబీనావాళ్లు వోట్టుపక్క తురుకోళ్లు గుంపు కుసునేర. వాళ్లకి యడమ పక్క కటికెవాళ్లు, దూదేకు లాళ్లు కుసునేర. రేడీరూము కాంపొండుని ఆనుకొని వున్నిన మంగుళ్లు సాపులు యనకపక్క మంగులొళ్లు అంతా కుసునేర. మంగులొళ్లకి యెనికిపక్క సాకు లాళ్లు కుసునేర. రొడ్డాళ్లు సరిగ్గ పింజిరోళ్లు, బలిజే వొళ్లు, బైనేవొళ్లు, ఈడిగోళ్లు, క్యామిటోళ్లు, కమ్మొళ్లు పెద్దమనుసులు కట్టమింద వుండారు. మిగిలిన కులా లాళ్లు అంతా రేడీ రూము సుట్టూరుగ కుసునేర. అన్ని కులపాళ్లందరు వున్నిన పండ్లన్నీ ఇడిసి పెట్టుకొని మునిమాపునే రేడీరూముతాకి వొచ్చి కూసునేర.

నడిమింటాయప్ప మా పెద్ద మనుసులు సెప్పిన వన్నీ ఇని పైకి లేసి రొడ్డికి సెవుతుండాడు-

“జొన్ను బూకోసుము రెండు మూట్లు జొండ్లు, సామికి యడేసేకి. పెద్ద మనుసులికి సాబూపెట్టేకి వొగు మూట వొరిబీము. ద్యావురు నంజిరిలోకి యచ్చుము, ఆకులు పూజికి, దీపారాజినికి, పెద్ద మనుసులు ఇనాము. తప్పిడి గొట్టేవొళ్లు కర్పు- వాళ్లు తాగే సారాయి కొల్లకి, పూజార్లు, బసివిరాళ్లకి ఇచ్చేకి, అదీ ఇదీ కలిసి రెండు వెయ్యిలు అయ్యితాదేమో సూడి రొడ్డి,” అనె.

“దుడ్డేమన్నా సెట్టుకు కాస్తాండాయనుకునేవునా యేమిరా కందారుగా! నీ బిడ్డిని బసివిరాలుని ఇడిసేకి రెండు వెయ్యిలు అయితాదా? ఇదే రెండు వెయ్యిలికి కర్పాటుకుములో అయితే పదిమందిని బసివిరాలు నిడచ్చు. నీ బిడ్డేమన్నా బూలోకుము రంబనుకునేవునా. అతిలోకుము సుందరమ్మ అనుకునేవునా. లాక్కుపోతే వూర్లో యెవ్వరు సూన్నట్లు సూపరమ్మ అనుకునే వునా, నువ్వు రెండు వెయ్యిలు రూపాయిలు అనేతలకాలా ఇచ్చేకి. ఇంతుకు ముందు మీ మాదిగోళ్లు సిల్లిల్లి యంతమందిని బసివిరాలు ఇల్లెదు. మేము దుడ్డు ఈలేదు. యంతిచ్చేవొళ్లుము... మాకి బుద్ధొచ్చినపు ట్నుంచి బసివిరాలు కర్పు కింద అయిదారు నూర్లు, యెయ్యి రూపాయిలంటే మగా కస్తిము అప్పా! అట్లా దానికి వాగేసారి రొండు యెయ్యిలంటే మమ్మిల్లి యేమన్నా తిక్కనాకొడుకులు అనుకునేవునా,” అంటాని లేసి అడిగిడిన కమ్మ నారానప్ప.

“మీరు వూరుకోండప్పా, నేనుండాను కదా మాట్లా డేకి. అది కందారప్ప వొగిని మాట కాదు గదప్పా. వాళ్ల మందిగోళ్లంత కలిసి మాట్లాడుకునిందే మనికి సెప్పేడ. అయినా వాళ్లనని యేమి లాబ్బు సెప్పండప్పా. మిండ్లుకు బుట్టిన గోర్మెంటు అనల్లగాని. అమ్ముబోతే అడివయ్యెద కొనుబోతే కొరివయ్యెద. సంచనిండా దుడ్డు కండానిపోతే సంతలోకి, సారుట్లోకి గూడ రావు సారుకులు. బసివిరాలు కర్పు కిందికిచ్చే రెండు యెయ్యిలికి లేనిపోని మాట్లన్నీ అని యేం లాబ్బు. సూడండప్పా మన వూరి కట్టిడి పకారుము మాదిగి కందారప్ప తన బిడ్డి బసివిరాలు ఇడిసేకి సాంతోసంగ వొప్పుకునేడ. ఈ కార్యముకు అయ్యే కర్పులో సాగు బాగుము నేనొకున్నే బరించుకుంటాను. మిగిలింది వూరందరు కలిసి ఇయ్యిండి. ఇంటికి రూపాయి యేసుకున్నా ఇట్లా కార్యలు పడి సెయ్యుచ్చప్పా. దీని కింత రాధాంతుము యేంటికిగ్గాని... కందారప్పా ఇంగ పొయ్యి కర్పుముసామి సెప్పినట్లు మలుకులు పున్నుముకు నీ బిడ్డ పెద్దమనిషి అయితాది కదా. అందు కని ఆరెద్దులు కార్తి అయిన మూడు దినాలకి నీ బిడ్డి బసివిరాలి ఇడిసిడి. యేమండప్పా వూరందరికి ఇది సమ్ముతమే కదా,” అని పెదిరోడ్డి పంచాద తెంపేతల కాల యెపురింటికి వాళ్లు యెగురుకుంట పొయ్యి డిసిరి.

ఆ పొద్దు రేడీ రూముకాడ జరిగిన పంచాద పొద్దు నుంచి ఈ పొద్దు బోడెక్కిని బసివిరాలి ఇడిసే వొరుకు

నెలదినాలు వూరువూరంతటికీ పండుగున్నట్లే వుండాది. కాకుపోతే సద్దుసంగిట్లోకి జారిపోయ్యిన జొన్నగింజి లక్క బోడెక్క వొగితి ఆ పొద్దుట్టుంచి ఈ పొద్దువారుకు వొగిదే తరాగా యేడుస్తుండాది.

నీళ్లు లేని బాయిలో బోడెక్కకి గంగుసానుమని ఇంటి కాటి నుంచి కడుపులో యెత్తుకొచ్చిన నీళ్లు నెత్తి మింద పోసిడిసిరి. పాత బసివిరాళ్లంత కలిసి బోడెక్కకి ఇంటికొచ్చింది కట్టిచ్చుకొచ్చిన తెల్లినీర తెల్లరెయికి ఇప్పిదీసి, ముందుగాలుగునే కట్టిపెట్టిన యాపాకు మండులతో పయ్యంత సుట్టిడిసిరి. వొంటి మింద బట్టల్యాకుండ యాపాకు మండ్లుతోనే కాళ్లు కాడ్తుంచి గొంతు కాటి వారుకు యాపాకుతో పెయ్యి కనపడ కుండ మట్టిడిసేర. ఇదేదో అదిముకాలుములో మనుసులు ఇట్లుండే వొళ్లంటాని బాయిగడ్డ మింద వుండే ముసులొల్లు అనుకుంటుండారు.

బోడెక్క వొగిదే తరాగా యొక్కళ్లు బట్టెతట్లు యేడస్తుండాది. “వూరుకోమ్మే... వూరుకుండు. ‘అమ్మ’ కార్యమపప్పుడు యేడుకూడుదు. పులిగమ్మవ్వకి క్యాప్టాస్తే జీవితాంతుము ఇట్టే యేడుసుకుంట బతుకు మని సాప్పు పెడతాదంట. మట్టనంగా బసివిరాలు అయివోళ్లుని పచ్చనాకులక్క సల్లుగ బతుకుమని వరుము ఇస్తాదంట. యేడద్దులేమ్మే. యేడొద్దు. ఇంగ అయిపోయ్యిడిసేద కదా,” అంటాని వొగ ముసిలి బసివిరాలు సమదాయిస్తుండాది.

పయినిండ యాపాకులుతో కట్టింటే సేతుల్నీ కాళ్లు కదిలిచ్చేకి కస్తంగా వున్నట్లుండాది బోడెక్కకి. ఇప్పుడు బసివిరాళ్లు యేమి సేసినా సేతులు అడ్డుము పెట్టేకిల్యాక పాయ. బసివిరాలు అనుమక్క డ్యాగురు లోని బుక్క పిండి తీసుకొని బోడెక్క ముకుము నిండ బూసిడిసేద. బసివిరాలు వుసేనక్క కుంకుము బొట్టు పెట్టేద. ఇంగోగాయమ్మ యగ్గట్టిన కొప్పుని ఇప్పిదీసి యెంటుకుల్లు ఇరుబోసేద. యడముకాలు అరికాలికి అరిసేతికి మసిబొట్టు పెట్టిడిసేర. కాళుకి సేతులుకి పొసుపు పూసింటే పూలు పూసిన గూర్నూలు సేన్లక్క వుండాది బోడెక్క. జిట్ట తగులుతాదని మసిబొట్టు పెట్టేర.

“అక్కల్ జోన్... జోక్కుల్ జోన్... జోగో జోగో,” అంటాని మూడుసార్లు ‘జోగులుతట్ట’ పట్టుకుని బసివి రాళ్లు అందురు జోగేసిడిసిరి. బోడెక్కతుక్కు తిరిగి మూడుసార్లు, పడుముటు తిక్కు మూడుసార్లు, తూర్పు తిక్కు మూడుసార్లు తిరిగి మొత్తుము తొమ్మిదిసార్లు

జోగేసి... “ఉదోవ్ ఉదో... ఉదోవ్ ఉదో...” అంటాని జోగులుతట్టు యడమ బుజుమింద పెట్టుకుని కుడి సేత్తో యాపాకు మండ్లు పట్టుకుని బసివిరాళ్లు అందురు క్యాకులేసిడిసేతలకాల బయినే ఆయప్ప జమిడికి బుజానికి తగిలిచ్చుకుని, “జామ్ చుక్నక్... జామ్జామ్ చుక్నక్... జామ్ జముచుక్నక్,” అంటాని వాయించ.

బుడ్డుమారప్ప టంకాయి తీసుకుని పైకెత్తి బాయిగడ్డ మెటికులు మింద యేసి కొట్టే తలకాల పిచ్చులు పిచ్చులు అయ్యిడిసేద. ఆ కొబ్బరి ముక్కులు యేరుకునేకి పిల్లాళ్లు తండ్లాడుతుంటే తప్పిట్లాళ్లు, “కణకణ జగ్గణ కణకణ... జగ్గణ కణకణ... జగ్గణ కణ కణ,” అంటాని వూపు అందుకునిడిసిరి. యాడదం టాడే కునినీనవాళ్లు, నిలబడివోళ్లు, బాయితాకి పురి కొచ్చిడిసిరి. బాయిలో నుంచి ఆడొళ్లందరు గుంపుగా నిలబడి బోడెక్కని మద్దిలోకి యేసుకోని మెల్లిమెల్లిగ మెటికులు యొక్కొచ్చుకుంట పెయికి తీసుకొని వొచ్చేర.

బంగారప్పొళ్లు ఇంటి ముందు బసిరి మాను కింద కట్టేసిన ద్యాపురుపోతుని తాళ్లు ఇప్పి సుమారు నూరుమంది బలమయిన మొగొళ్లు ఇగ్గి పట్టుకునేర. దున్నుపోతుని యక్కడ కదులునీకుండ ముక్కలో నులుక్కి రెండు తాళ్లు కట్టేర. కొమ్ములికి రెండు తాళ్లు కట్టేర. నాలుగు కాళ్లుకి నాలుగు తాళ్లు కట్టేర. గొంతుకి రెండు తాళ్లు కట్టేర. మ్యల్లో నుంచి ముందురు కాళ్లు మద్దిలోకి గుదిగి కట్టి కట్టేర. నూరుమంది మొగొళ్లు పెయినే ఇగ్గిగ్గి పట్టుకుంటుంటే దున్నుపోతు బుసులు కొట్టుకుంట అక్కడా ఇక్కడా సిమ్ముట్లాడు తాండాది.

ద్యాపురుకి మూడు దినాలు ముందు పోతుని పట్టుకుని కట్టేసి ముక్కు కుట్టి ముగుతాడు యేసేర. రేవు ద్యాపురనంగా తిరిగి ద్యాపరుపోతును కాళ్లు గట్టి కిందికేసి బండిగుటాలు, బానేకట్టు, అనుసుకట్టు తీసు కుని తిరిగిన తుక్కల్లా కొట్టి కడుపులుతో సన్నీళ్లు యెత్తేర. అయిదేండ్లు అడ్డుముల్యాకుండ రాజ్జమేలే వొళ్లు మేసినట్లు మేసి బాంమింద కాలు పొందుబెట్టు కోకుండ సిమ్ముట్లాడుకంట తిరిగిన పోతును కట్టేసి కొట్టిండే కొట్టుడానికి పెయ్యి లోపల యముకులు నంజిరి. ముద్దుముద్దు అయ్యిపోయ్యింటాది. దాని నంజిరిని కురాకు వొండుకొని తినినా రుని వుండుదు. అట్ల అణగొట్టింటే అది ఇంగా యక్కడబడితే అక్కడ సిమ్ముకొని పొయ్యేకి సూస్తుండాది. పాయిము మొగొళ్లంతా తాళ్లు ఇగ్గిపట్టి నిలేస్తుండారు.

ద్యావురుపోతు సంజరి కాపుదనుమొళ్లు తిండ్రు గదా. వూర్లో సంజరి తినే వొళ్లందరికి కలిసి రెండు మ్యాకుపోతుల్ని ద్యావురికి ఇడిసేర. ఇంగా రొంతు మంది కోళ్లుని ద్యావురికి ఇడిసేర.

ద్యావురికి ఇడిసిన మ్యాకుపోతుల్ని నాకారు పిల్లాల్లు తాళ్లుతో పట్టుకుని అవిటికి యాపాకు తిని పిచ్చకంట యెగురుకుంట వొస్తుండారు. మ్యాకు పోతులు యనక తప్పిట్లాళ్లు గూడ అడవొళ్లు సరింగ యెగురుకంట తప్పిడి కొడుతుండారు. తప్పిడి రంగన్న అయితే రూపాయి బిల్లులు తప్పిట్లోకి యేపిచ్చుకుని కింది నుంచి సిటుకులు కొడితే తప్పిట్లో దుడ్డున్ని పెయి కెగిరి కింద పడుతుండాయి. కింద పడిన దుడ్డుని యేరు కొని యేరుక్కొని జోబులోకి యేసుకుంటుండాడు. అది సూసి తత్తారి గుడ్డాయప్ప రెచ్చిపాయి్యి రూపాయి నోటుని మొంట్లో పడేపిచ్చి తాసే కొట్టకంట, అపుకో కుండ కంటిరెప్పలుతో రూపాయి నోటుని పట్టుకుని పెయ్యికి లేసిడిసేడ. తప్పిటి రంగన్నకి రోసుమొచ్చి పావులా బిల్లులు న్యాలుమిందేసి తప్పిడి కొట్టకంట, అపుకోకుండ తలకాయి బార్లెసి పాండుకొని ముగు ముని మొంట్లో అట్లా ఇట్లా పొర్లాడిచ్చి పావులా బిళ్లని పణమింద అంటిచ్చుకుని పెయ్యికి లేసి తప్పిట్టి యెగి రెగిరి కొడుతుంటే సుట్టుముట్టు సూసేకి ముసురు కునిన జనుము ఈలులు యేసి క్యాకులు యేసి అరుసుకంట యెగురుతుండారు.

తప్పిట్లాళ్లుకి యెనకాలే దాసిరి లసమక్క గలు స్తంబుము పట్టుకుని గంట కొట్టుకంట, దీపారాజ్జము వొత్తిని యెగేసుకంట వొస్తుండాది. ఆయమ్మ యను కునే బైనే ఆయప్ప జమిడికి వాయిస్తుండారు. ఆయప్ప యనకాలే జోగులుతట్టు పట్టుకొని జోగేసుకంట, 'ఉదో ఉదో' అంటాని బసివిరాళ్లు యనక దుబ్బీరక్క కలుసుము పట్టేద. కడాకి ఆడోళ్లంత గుంపు గుంపు నడుసుకుంట మద్దిలో బోడెక్కిని నడిపిచ్చుకుంట వొస్తుండారు.

బోడెక్కిని సూసేకి యక్కూడక్కూడోళ్లు యగు బడుతాండారు. గుంపులో వుండే బోడెక్కి సరింగ కనబడుదు. దూరుము నుంచి సూసేవొళ్లుకి బోడెక్కి ఇరుబోసుకునిన నెత్తి, బండారు పూసుకునిన మగుము రొంతురొంత కనబడతాండాది. మద్దిలో మద్దిలో ఆడోళ్లు అట్లా ఇట్లా కదిలినపుడు పయ్యంత బట్టు ల్యాకుండ సుట్టిన యాపాకు కనబడతాంది. తేరు పరిసట్లా జనుము కండ్లు కొట్టుకోకుండ బోడెక్కిని

సూసేకి తండ్లాడుతాండారు. వొగిబేతరాగ బోడెక్కి యేడిసి యేడిసి కండ్లు యర్రగ సింతుపిచ్చుకలు అయ్యేవ. కచ్చిళ్లు తూడుసుకునేకి బోడెక్కి తలకాయి వొంచుకున్నపుడు ఆ గుంపులో నుంచి యేమేమి కను పడుదు.

వూరేగింపు బాయిగడ్డతా నుంచి ఈడిగిరంగ యొళ్లు కల్లుప్యంటుతాకి వొచ్చేతలకల్ల. గోయిందు రొడ్డోళ్లు మిద్దిమింద వూర్లో జనుము సేరేర. బోడెక్కిని సూసేకి వొచ్చిన వూర్లో అడోళ్లంతా గోయిందు రొడ్డోళ్లు ఇంటిమింద, బడేనావొళ్లు మిద్దిమింద, ఇంగా తురుకోళ్లు బాయెళ్లు, వొడ్డేవొళ్లు మిద్దులుమింద నగ్గా జనుము నిలబడిడిసేర.

యేమి సిపారస్తమయిన జనుము కలిసేరా! ఇట్లా జనుము పెద్దరొడ్డోళ్లు పెండ్లికి కూడ కలిసండ్రు సూడండప్పా! సూసేనుగాని, యంతుమందునో బసివి రాళ్లుని ఇడిసేది. బోడెక్కి అద్రుస్టుమే అద్రుస్టుము అంటాని మంది అంతా అనుకుంటుండారు.

వూరేగింపు సవురమ్మ గుడి తాకి సేరేద. మా వూర్లో వులిగమ్మవ్వ గుడి లేదు. అంద్కనే సవురమ్మవ్వ గుడిలోనే బొగుమూలుకి జొండ్లు పోసి, జొండ్లు మింద మరువు పెట్టి మరువు మింద ముంతపెట్టి, ముంత మీద పీనుతీసి ట్యంకాయి పెట్టి దానికి మూడు బండారుతో అడ్డుబొట్టు పెట్టి, దానిమింద పూలుదండ యేసి దేవుతిని సేస్తారు. దానికే కొత్తబట్టు సుట్టి, బట్టు కట్టిచ్చేమ అంటారు. సాతనైవొళ్లు యెండితో మీసాలు, కండ్లు సేపిస్తే ఇంగా కలిగివొళ్లు ముగుమే సేపిచ్చికోచ్చి కారుము సేస్తారు. ఈ పొద్దు బోడెక్కిని బసివిరాలుని ఇడిసేకి అట్టే సేస్తూండారు.

సల్లనీళ్లు కడుపు తీసుకోవొచ్చి పాదాలకట్ట కడిగి డిసిరి. బండారు పూసి కుంకుము సల్లి నిమ్ముకాయిలు వుల్లిగడ్డు కోసి గండ్రాగొడ్డి, యాటకొడివెండ్లుకి పూజ్జేసి ట్యంకాయి కొట్టిడిసిరి. పోతుని, బోడెక్కిని గుడి సుట్టు మూడుసార్లు తిప్పకోని వొచ్చి గుడికి ముందుగాల పాదాలు కట్ట కాడ నిలిబెట్టిడిసిరి. ఆడోళ్లుని పిల్లాల్లుని దూరుము జరిపిడిసిరి. "కొత్త వూర్లోళ్లుని ఈడ్యాడ వుండొద్దండప్పా. మడననంగా సెవుతుండాము దూరుము పొండి. యేమండప్పా ఇది పెద్ద మనుసులు మాట. యేరే వూరోళ్లు పాలికండాని పాయ్యెకి వొచ్చిం టారు. వుండూరోళ్లంతా పెయినిండ కండ్లు బెట్టుకొని ఆయుదాలు పట్టుకొని వుండండ,"ని లాలప్ప తాత క్యాకేసిడిస.

పదేండ్లు దాటిన పిల్లల్లు నుంచి ముసలిముసలి లాల్లు వరకు మొగళ్లంతా, కట్టు, కటార్లు, బల్యాలు, బాకులు, పిడికత్తులు, యాటకొడివెండ్లు, గండ్రా గొడ్డెండ్లు, అనుసుకట్టు, పురిబల్యాలు, బానేకట్టు, బండిగూటాలు పాదాలు కట్టకాడ పెట్టి పూజ్జెసినవన్నీ తలాకొకిటి మా మాదిగొళ్లంతా తీసుకునిడిసేర. పెండ్ల యిన మొగళ్లు పెండ్లాల తాలిబొట్టుని కుడిసేతికి కట్టుకునేర. పెండ్లి కానోళ్లు మలతాడు తీసుకుని కట్టు కునేర. ఇట్లా తప్పడు యేమన్నా అయ్యి పానుము బోతే మోచ్చుము వొస్తాదని నమ్ముకము. బాయెళ్లు గూడ వొగురో ఇద్దరో వొచ్చి నిలబడేర. ద్యావురుపోతుని నరికి నపుడు దాని రొగుతుము యంత దూరుము సిట్టుతాదో అంత దూరుములో కొత్తు పూర్ణాళ్లుని వున్నీకుండ దూరుము పొమ్మనేరగదా. ఇంగ మిగిలిన మా పూర్ణాళ్లంత దున్నుపోతుని ఈ యేడు యెపుడు మూడేట్టుకి నరుకుతాడోనని సూసేకి తొక్కులాడుతుండారు.

అయిదారేండ్లు నుంచి అదేపనికి గండ్రాగొడ్డి సేపిచ్చుకుని కొబ్బరి బల్లుము, సెలిమిండి ముద్దులట్టా యచ్చుము తినుకుంట అయిదారుమంది వుండారు. పూరుము కాలుములో అయితే వొగిబే యేటికి దున్ను పోతుని నరికేవోళ్లు అని మా తాతొళ్లు సెపుతుండారు. డోనుమొద్దు అట్లా దున్నుపోతు మ్యడిని వొగిబేయేటికి తుంట్లు బడేతట్ల యట్ల నుకుతారప్పా అంటాని అచ్చుర్ముము పొయ్యోవోళ్లుము. ఇప్పుడు నానాకు మొందులు కూడు తినే ఈ నాయండ్లు సాతనేమయి తాది. అట్లాదానికే మూడేట్టుకి కన్నా మూడేట్టుకి నరికి నోనికి మూడు తులాల బంగారుము ఇస్తారు. ఇంత కత వుండాది కనుకే మరి వొగిని మింద వొగుడు పోటీ పడి యడీ గండ్రాగొడ్డెండ్లు అదే పనికి సేపిచ్చుకుని పిక్కమింద కండపురి తిరిగేతట్లా యచ్చుము తిని బలుస్తారు. పై పందాలు గూడ నగ్గా కాస్తారు.

ఈ యేడు ద్యావురుపోతుని నరికే వొంతు తలారి నాగన్న కొడుకు రామిగిరికి వొచ్చేద. తోడు పెండ్లికొడుకు లక్క వొగురు నరుకు ల్యాకపోతే కార్యము అగిపొయ్యి అపుచారుము అయితాడని మిగిలిన అయిదారు మందిని నరికేకి వుండల్లని పెద్ద మనుషులు వొప్పంద మంట. అందక్కని రామిగిరి సరిగ్గ, దుబ్బిరన్న కొడుకు ముక్కిడి రామాంజని, రోగాయప్ప కొడుకు ఈరుగాడు, సిన్నాయప్ప కొడుకు మల్లికార్జిని, కీసన్న కొడుకు నరసప్ప, యెదిరింటి కందారప్ప కొడుకు ఇసుపురప్ప, గోనులు పోసుకని అంగీలు వుప్పేసి రెక్కలికి

తాయెత్తులు కట్టుకుని, కుడిసేతి కంకణానికి పెండ్లాలు తాలిబొట్టు కట్టుకుని, మీసాలు పురిపెట్టి తొడగొట్టి అయుదాలికి మొక్కి గండ్రాగొడ్డెండ్లు తీసుకొనేర.

దున్నుపోతు ముందు కాళ్లు కింది నుంచి కాడే మాను యేసి గొంతుని కాడేమాను మింద పెట్టి యక్కు డొళ్లు అక్కడ బిగబట్టేర. యెనకిపక్కీ కూడ దున్ను పోతుని కదిల్చీకుండ కడుపు కిందికి అవుతులు నించి, ఇవుతులు నించి, కాడేమాండ్లు యేసి ఇరుగు బట్టు కునేర.

రామిగిరి వొచ్చి ద్యావురుపోతు మ్యడకాడ నిల బడి రెండు సేతులుతో గండ్రాగొడ్డిని పైకెత్తి ద్యావురు పోతు మ్యడమింద మెల్లిగి అనిచ్చి పైకెత్తి, అట్ల రెండుసార్లు సామిని మొక్కినట్లు సాంపులు సూసినట్లు సేసి వొగుసారి నిక్కినీలిగి గండ్రాగొడ్డుని బలుముకొద్ది రెండు సేతులుతో పైకెత్తి వాలుము సూసి అడ్డుము బెట్టి వొగిబే యేటు నరికితే సరి, దెబ్బకి దున్నుపోతు తలకాయి తెగి తుండు బడిడిస. దున్నుపోతు తలకాయి కాడిమాను మిందు నుంచి యాలడపడే తలకాల గొంతు కింద యేలంత కరుసుకునీన తోలుగూడ తెగి పొయ్యిడిసేద. తప్పిట్లు జమిడికులు, బసివిరాళ్ల 'ఉదో ఉదో' అరుపులు మద్దిలో వొగిబే క్యాకులు ఈలులు యేసుకుంట రామిగిరిని పెయికెత్తి పూలు దండ్లు యేసి యెగురేస్తుండారు అరుసుకుంట.

మూర్ము దాటిపోతాది పదండప్పా పదండని బోడెక్కిని గుళ్లకి తీసుకునిపొయ్యి పూజ్జెసి జోగుళ్లు యేసి 'ఉదో ఉదో' అనిడిసిరి. పయ్యంత సుట్టిన యాపాకుమండ్లు ఇప్పి అదరాబాదరా పసుపుపచ్చ సీర, రెయికి తొడిగిచ్చి, ద్యావరుకట్ట ముందు నిలిబెట్టిచ్చి కర్ముము సామితో కాలుతొక్కిచ్చి బయినే రామన్నతో దావర్లు కట్టిపిచ్చిడిసిరి.

అయిపాయ, నడిమింటి బోడెక్క బసివిరాలు అయ్యేద. ఈ పొద్దుట్టుంచి నడిమింటి బోడెక్కిని యెవుని సాతనైతే వాడు పెట్టుకోవొచ్చు. సిత్తకార్తిలో ఆడుకుక్కు సుట్టు అరువయ్యి ఆరు మొగుకుక్కులు సేరినట్ల, యట్లాగో వొగట్ల యేసుకోవళ్లని సూస్తాయో ఇంగట్లా, బోడెక్కికి కన్నురికుము పెట్టి సాతనైనన్నాల్లు పెట్టుకునేకి వూర్లో వొళ్లంత కాపులు కాస్తుంటారు.

సిత్తకార్తిలో అరవయ్యి ఆరు మొగుకుక్కులు సొంగు కారుసుకుంట ఆడుకుక్కు తాకివొచ్చేకి సూసినా సాతనైన వొగిబే వొగు మొగుకుక్కు యెక్కి పిట్టేసుకున్నట్ల వొయిసు అయిపొయ్యే వొరుకు ఇంగోర్ని దరికి రాసి

కుండ బసివిరాలుని వొలుసుకుని తినేకి యక్కడ దప్పిన్నాయాండ్లు అందురు యెదురు సూస్తుండారని మాయమ్మ ఇంగా యేమేమో సెప్పుతుంటే...

“బోడెక్క, ఇంగా పెద్దమనిషి కూడా అయిలేదు కదమ్మా, ఈ పొద్దు బసివిరాలుని ఇడిసేర కదా. ఆ ద్యావుర్లు గట్టిన పూజారాయప్ప, కాలుదొక్కిన కర్ముము సామి, కుంకునుము గట్టిన గొరువయ్య- ముగ్గురు ముసలి నాబట్లు కలిసి, సామి కార్యమని ఆ పిల్లని ఈ రాతిరికే వొగుడయినక వొగుడు పక్కలో పొండు బెట్టుకుంటారంట. అన్నిము పున్నిము యెరుగుని నడి మింటి బోడెక్కిని బసివిరాల్ని సేసి బజారికి యేసిడిసిరి. పెద్దమనిషి అయ్యేతలకాలే యంతమంది ముట్టు కుంటారో, పాయిము అయిపొయ్యేతలకాల యంత మంది పిల్లుల్ని పుట్టిస్తారో, ముసలిముప్పతనానికి ఆ బగుమంతునికే తెలల్ల తల్లాయ్... తలుసుకుంటేనే బయమయితాది,” అంటానీ దీర్గలు తీసిడిన గుంత కంటి మస్తానమ్మ పెద్దమ్మ.

ద్యావురపోతుని పగులుగోసి తోలు ఇడిపిచ్చి నంజరి కుప్పలు యేస్తుండారు. ఇంటికొకిటి లక్క కుప్పలేసేర. మేము పెద్దింటి మాదిగొళ్లుము. మాకి

మేలేటు ఇయ్యల్ల. మా నాయిన సానా పగులు మొగోడు కదా. అట్లా తాకిరాడు. మా పెద్దప్పుకేమొ యంతుసేపు సేన్లు సేన్లు అంటారని సేన్లోపడి సేన్లోనే సచ్చిపోతుండాడు. మా ఇంటికి నేనే పెద్దకొడుకుని. సిమింతున్నా ఈడు సిట్లు పడతాడని మాయమ్మ నాకి బిరుదు ఇచ్చేద.

త్యామ్మే త్యారాదా! గుడి కట్టకాడ ద్యావురనంజరి కుప్పలేసేది అయిపాయ. నీకి డ్యాగురు కడిగేదే కాలేదు. యట్లాగో అట్లాగ వుంటే వున్నీ త్యామ్మే అంటని డ్యాగురు తీసుకుని గుడితాకి పొయ్యి ద్యావురు పోతు నంజరిలో మా పెద్దింటి కుప్ప యెత్తిచ్చుకుని నెత్తిమింద పెట్టుకుని ఇంటికి వొస్తుంటే పెయిన కాకులు, గద్దులు, నడిమింటి బోడెక్కిని వూర్లో వొళ్లు తన్నుకుపొయ్యినట్లు నంజరి కండ్లుని తన్నుకు పొయ్యేకి గంగురాటుము తిరిగినట్లు తిరుగుతుండా.

నేనేమన్నా సిన్న మొగోన్ని అనుకునేర్పా. నెత్తి మింద నంజరిడ్యాగిరి పెట్టుకుని యడమ సేత్తో డ్యాగురు పట్టుకుని కుడిసేతులోని సిల్లాకట్టితో సాము కట్టి తిప్పుకంట కాకులు గద్దుల్ని నంజరికండ్లుని తన్నుకు పోనీకుండా ఇల్లు సేరిడిసేన.

‘మాదిగోడు’ కథల సంపుటి, నవంబర్ 1997

